

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 017358 16 Uvp
Banja Luka, 06.02.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, te Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Zajednice etažnih valsnika, Ulica B.Ć, br. ...., B., koju zastupa predsjednik Upravnog odbora I.M. iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 28.8.2015. godine tuženog Ministarstva, u predmetu ukidanja rješenja po pravu nadzora, odlučujući o zahtjevu zainteresovanih lica D. R. i D.R.1 za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 017358 15 U od 26.08.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 06.02.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom uvažena je tužba i poništen uvodno označeni akt kojim je tuženi ukinuo po pravu nadzora rješenje Odjeljenja za komunalne i stambene poslove i poslove saobraćaja, Grada B. broj ... od 27.11.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem je usvojena prijava tužioca i određen upis u registar zajednice zgrada, registarski list broj 1151, osnivanje Zajednice etažnih vlasnika Ulica B.Ć. br.... B. (u daljem tekstu: ZEV), sa podacima koje sadrži prijava sa priložima i registarskim listom zajednice koji je sastavni dio rješenja.

Uvaženje tužbe i poništenje osporenog akta sud je obrazložio razlozima da je tuženi prilikom donošenja istog pogrešno primijenio odredbu člana 248. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07 i 50/10 - u daljem tekstu ZOUP), koja propisuje da se rješenje koje je konačno u upravnom postupku može ukinuti po pravu nadzora ako je njime očigledno povrijeđen materijalni zakon, a da u upravnim stvarima u kojima učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima rješenje se može ukinuti samo po pristanku zainteresovanih stranaka. Ovo je po stavu suda bitno, jer kad je tuženi u predmetnom upravnom postupku svojstvo stranke priznao zainteresovanim licima .D.R. i D.R.1, onda su svi ostali stanari, odnosno ZEV čiji je upis dozvoljen prvostepenim rješenjem takođe stranke i to sa suprotnim interesima, iz čega je jasno da je za ukidanje tog prvostepenog rješenja potrebna i njihova saglasnost. Dalje je sud zaključio da je tuženi odlučujući o zahtjevu zainteresovanih lica za ukidanje po pravu nadzora rješenja broj ...od 27.11.2014. godine zanemario sadržaj odredbe člana 249. stav 2. ZOUP, koja propisuje da se rješenje o ukidanju po pravu nadzora može donijeti samo po službenoj dužnosti ili po zahtjevu javnog tužioca kao državnog organa, dakle ne po zahtjevu stranaka kako je to učinjeno u konkretnom slučaju. Konačno, sud je dodao da se po pravu nadzora može ukinuti konačno rješenje doneseno u upravnom postupku ako je njime očigledno povrijeđen materijalni zakon, a ne u situaciji ako je prilikom donošenja istog činjenično stanje nepravilno ili nepotpuno utvrđeno, ili je rješenje doneseno povredom pravila postupka. Ovo je po stavu suda od značaja za konkretnu upravnu stvar jer tuženi osporenim aktom nije ni precizirao u čemu se ogleda očigledna povreda

materijalnog zakona prilikom donošenja rješenja broj ... od 27.11.2014. godine, a razlozi koje je naveo (da je na osnivačkoj skupštini ZEV bilo lično prisutno sedam etažnih vlasnika, dok je ostalih osam glasalo putem punomoćnika od kojih za tri nije bila priložena punomoć, a jedna je punomoć bila nečitka i neovjerena) eventualno mogu predstavljati nepotpuno ili pogrešno utvrđeno činjenično stanje, odnosno povredu pravila postupka, pri čemu je sud zaključio da ako su i postojali nedostaci ove vrste vezani za pomenuta punomoćja koja su uz tužbu priložena, evidentno se radilo o otklonjivim procenim nedostacima, kako to propisuju odredbe člana 48. i 56. ZOUP.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) zainteresovana lica, D. R. i D.R.1, pobijaju njenu zakonitost zbog povrede zakona i povrede propisa o postupku koja je od uticaja na rješenje stvari. Konkretno ostaju kod svog navoda da je ZEV osnovana uz manjkavosti u punomoćjima i smatraju da je sud trebao održati usmenu javnu raspravu shodno odredbi člana 25. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu ZUS), kako bi se razjasnilo sporno pravno pitanje. Ovo posebno stoga što je sud poništenjem osporenog akta de facto i de iure riješio upravnu stvar u cijelosti (spor pune jurisdikcije), a što je shodno odredbi člana 29. stav 2. ZUS mogao samo nakon održane javne rasprave. Iznose da ostaju kod svih svojih prigovora vezanih za nedostatke u punomoćjima za lica koja nisu prisustvovala osnivačkoj skupštini ZEV, a koje nedostatke u činjeničnom smislu je pravilno utvrdio tuženi prije donošenja osporenog akta, što konačno znači da prema stanju upravnog spisa na osnivačkoj skupštini ZEV nije bio prisutan dovoljan broj etažnih vlasnika stanova, što predstavlja povredu odredbe člana 24. stav 4. Zakon o održavanju zgrada („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 101/11). Konačno, osporavaju stav suda da je u predmetnoj upravnoj stvari za ukidanje po pravu nadzora bio potreban pristanak ostalih stanara, odnosno ZEV kao stranaka sa suprotnim interesima, uz tvrdnju da je isti stav zasnovan na odredbi člana 250. ZOUP čijoj primjeni ovdje nema mjesta. Zbog svega predlažu da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači na način da tužbu odbije kao neosnovanu.

Tuženi u odgovoru na zahtjev ističe da ostaje kod svih navoda datih u obrazloženju osporenog akta.

Tužilac u odgovoru na zahtjev iznosi da je isti neosnovan, a pobijana presuda zakonita iz razloga koje je naveo nižestepeni sud. Tvrdi da je motiv pokretanja ovog postupka od strane zainteresovanih lica njihov sukob sa susjedom M.D., u kojem sukobu nisu dobili podršku ostalih stanara zgrade, zbog čega na sve načine pokušavaju da im se revanširaju tražeći čak i ukidanje po pravu nadzora rješenja o osnivanju ZEV, iako je jasno da bi sa tim imali štetu svi stanari zgrade, pa i sama zainteresovana lica, jer bi to značilo da se ne bi mogla skupljati sredstva kojim se finansira održavanje zgrade, a naročito lifta, stubišnog osvjetljenja i sigurnosnog otvaranja ulaznih vrata. Zbog svega predlažu sudu da zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom uvažena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 28.08.2015. godine te je isti poništen, uz iznošenje valjanih razloga od strane nižestepenog suda koji nisu dovedeni u sumnju navodima zahtjeva. Tako je neosnovan navod zainteresovanih lica da su u konkretnom slučaju bili ispunjeni uslovi iz odredbe člana 25. stav 2. ZUS za održavanje usmene rasprave. Ova odredba propisuje da zbog složenosti sporne stvari ili ako nađe da je to potrebno radi boljeg razjašnjenja stvari, sud može riješiti da se održi usmena

rasprava, kao i u slučaju kada je neka od stranaka predložila održavanje rasprave. Pravilnim tumačenjem ove odredbe ZUS je jasno da njenoj primjeni nije bilo mjesta u konkretnoj upravnoj stvari ukidanja po pravu nadzora rješenja broj ... od 27.11.2014. godine, jer ista upravna stvar nije složena, niti nerazjašnjena, kako to pogrešno tumače zainteresovana lica, pri čemu niti jedna od stranaka nije ni predlagala održavanje rasprave.

Isto tako je neosnovan navod zainteresovanih lica da je poništenjem osporenog akta nižestepeni sud de facto i de iure riješio upravnu stvar u sporu pune jurisdikcije, a što je mogao samo nakon održane rasprave u smislu odredbe člana 29. stav 2. ZUS. Pobjijanom presudom sud nije riješio upravnu stvar u sporu pune jurisdikcije, nego je samo poništio osporeni akt i uklonio ga iz pravnog prometa, jer je isti nezakonit, odnosno donesen povredom odredbe člana 248. stav 2. i 249. stav 2. ZOUP, za što su od strane suda dati argumentovani razlozi koje u svemu podržava i ovaj sud.

Zainteresovana lica gube iz vida suštinski pravilan zaključak suda da se uz ispunjenje ostalih uslova, po pravu nadzora, može ukinuti konačno rješenje doneseno u upravnoj stvari ako je njime očigledno povrijeđen materijalni zakon, a ovdje se taj uslov nije ostvario. Navodi zainteresovanih lica izneseni u upravnom postupku i upravnom sporu, te konačno u zahtjevu se isključivo svode na navođenje da je prilikom donošenja prvostepenog rješenja broj ... od 27.11.2014. godine u pogledu punomoćja za stanare koji nisu lično prisustvovali osnivačkoj skupštini ZEV činjenično stanje ostalo nepravilno i nepotpuno utvrđeno, odnosno da su povrijeđena pravila postupka, a što ni u kom slučaju nije zakonski osnov za ukidanje tog rješenja po pravu nadzora, pri čemu je pravilan zaključak nižestepenog suda da ako su i postojali nedostaci ovog tipa, radilo se otklonjivim procesnim nedostacima u smislu odredbe člana 48. i 56. ZOUP.

Takođe, pravilan je i zaključak suda da je za ukidanje po pravu nadzora u smislu odredbe člana 248. stav 2. ZOUP, bio neophodan i pristanak ostalih stanara, odnosno ZEV u cjelini, jer u situaciji kada je tuženi zainteresovanim licima priznao svojstvo stranke, onda nema nikakve sumnje da su ostali stanari, odnosno ZEV evidentno stranke sa suprotnim interesom kojim je u cilju da upis ZEV u registru zajednica zgrada ostane na pravnoj snazi, što je rezultat predmetnog upravnog spora. Konačno, netačan je navod zainteresovanih lica da je sud ovaj zaključak zasnovao na odredbi člana 250. ZOUP, jer je suprotan obrazloženju pobijane presude u kojoj ta odredba nije spomenuta, a ni primjenjena.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev zainteresovanih lica odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić